

DECLARAȚII OFICIALE

O afirmare a căsătoriei

Dezbaterile cu privire la căsătorie pot fi înțelese în adevărata lor lumină numai atunci când sunt puse față în față cu idealul divin pentru căsătorie. Instituită de Dumnezeu în Eden, căsătoria a fost confirmată de Isus Hristos ca fiind atât monogamă, cât și heterosexuală, o uniune pe viață a unei tovarășii caracterizate de dragostea dintre un bărbat și o femeie. Ca o încununare a lucrării Sale de creație, Dumnezeu a creat bărbatul și femeia după chipul Său, după care a instituit căsătoria ca fiind un legământ între persoane de sex diferit bazat pe unirea fizică, emoțională și spirituală în urma căreia va rezulta ceea ce Scriptura numește „un singur trup”.

Având la bază diferențele celor două persoane de sex diferit, unitatea căsătoriei ilustrează unitatea în diversitate a Dumnezeirii. În Scriptură, unirea heterosexuală în căsătorie este folosită ca simbol al legăturii dintre Divinitate și umanitate. Este o mărturie omenească cu privire la iubirea lui Dumnezeu, care se oferă pe Sine, și despre legământul cu poporul Său. Unirea armonioasă a unui bărbat și a unei femei în căsătorie oferă un microcosmos al unității sociale pe care timpul l-a dovedit a fi un element esențial al unei societăți stabile. În plus, Creatorul a intenționat ca sexualitatea din cadrul căsătorie să nu slujească doar pentru atingerea acestei unități, ci și pentru înmulțirea și perpetuarea familiei umane. Idealul divin este ca procrearea să izvorască și să se împletească cu același proces prin care soțul și soția pot găsi bucurie, plăcere și împlinire fizică. Un copil le poate fi încredințat doar soțului și soției a căror dragoste îi face capabili să se cunoască unul pe celălalt printr-o legătură intimă profundă. Copilul este întruparea unirii lor. Copilul va crește în atmosfera de dragoste și unitate din cadrul relației de căsătorie în care a fost conceput și se va bucura de o relație cu fiecare dintre părinții naturali.

Unirea monogamă în relația de căsătorie dintre un bărbat și o femeie este recunoscută ca fiind fundamentul divin al familiei și al vieții sociale și singurul loc acceptabil din punct de vedere moral pentru exprimarea relațiilor sexuale. Cu toate acestea, căsătoria nu este singurul cadru gândit de Dumnezeu pentru împlinirea nevoilor relaționale ale omului, sau pentru experimentarea vieții de familie. Persoanele singure și prietenia dintre acestea sunt, de asemenea, în conformitate cu modelul divin. Prietenia și susținerea prietenilor se remarcă atât în Vechiul, cât și în Noul Testament. Părtășia bisericii – familia lui Dumnezeu – este disponibilă tuturor, indiferent de statutul lor marital. Cu toate acestea, Scriptura prevede o limită din punct de vedere social și sexual între o relație de prietenie și una de căsătorie.

Biserica Adventistă de Ziua a Șaptea aderă fără rezerve la această viziune biblică asupra căsătoriei, considerând că orice abatere de la această concepție înaltă înseamnă știrbirea idealului ei ceresc. Deoarece căsătoria a fost degradată de păcat, curăția

și frumusețea ei trebuie readuse la starea inițială. Scopul original și experiența încântătoare și sănătoasă a căsătoriei trăite de bărbatul și femeia care și-au unit viețile prin legământul căsătoriei pot fi restabilite prin prețuirea lucrării de răscumpărare a lui Hristos și a lucrării Duhului Sfânt în viețile oamenilor.

Această declarație a fost aprobată și votată de Comitetul Administrativ al Conferinței Generale a Bisericii Adventiste de Ziua a Șaptea în data de 23 aprilie 1996.